

MOMENT DE ADUCERE AMINTE

*Ion Sandu, prof.univ., dr.ing.,
Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași.*

Tristă mi-a fost ziua când am aflat vestea că un mare erudit a vieții academice ieșene a plecat dintre noi. A rămas un gol imens nu numai în creativitatea inginerească românească, ci și în viața culturală a Moldovei, ca promotor spiritual al unor aspirații de veacuri ale românilor de pe cele două maluri ale Prutului, aspecte pe care doresc să le dezvolt sub amprenta trăirilor mele, acele clipe de mare emoție petrecute adesea alături de el, la Iași și la Chișinău.

Profesorul Lorin Cantemir, rămâne o referință importantă pentru Universitatea Tehnică Gheorghe Asachi din Iași, formație de encicloped prin producția sa științifică, de mare mentor prin valoroșii discipoli și de ce nu, cea de mare inventator și scriitor.

Îmi amintesc, pe când eram tânăr asistent universitar la Politehnica ieșeană, în acele momente de „întoarcere acasă” în satul meu drag de pe meleaguri moneștene, treceam în zona Canta pe lângă șantierul (mai mult decât un laborator experimental) al profesorului Lorin Cantemir unde dezvolta primul sistem electric monorai din România. Eram foarte mândru că se dezvolta un produs inovativ conceput la Iași și mă gândeam cu drag la profesorul nostru. Apoi, tot din perioada asistenței, pe când eram șeful Comisiei profesionale a studenților din Centrul Universitar Iași, unde mă ocupam de organizarea expoziției anuale de Inventică, în care se aduna efortul multor universitari preocupați de promovarea Inventicii la studenți, îmi amintesc cu mare satisfacție, cândde fiecare dată mă întâlneam cu vajnicul nostru coleg, mai învârstă cu câțiva ani, care își etala cu „bucurie” interesantele sale invenții realizate cu studenții săi. Avea un zâmbet binevoitor, care emana multă prietenie și dăruire. Oricare întâlnire a mea cu acest mare corifeu al învățământului ieșean,

pentru mine sa transforma în sărbătoare. Poate și din acest respect am participat cu mult interes la toate edițiile Simpozionului Internațional „Cucuteni 5000 REDIVIVUS: științe exacte și mai puțin exacte”, care știam că era concepția unui grup de mari profesori de la cele două universități arhicunoscute, de la Chișinău și Iasi, printre care, în urma unei prietenii profesionale cu D-l Academician Ion Bostan, pe atunci rectorul Universității Tehnice a Moldovei, era și distinsul nostru prof.dr.ing. Lorin Cantemir, ce primise decurând titlul binemeritat de *D.H.C. al Universității Tehnice a Moldovei*.

Scopul acestei manifestari, încă de la început, a fost unirea celor două maluri ale Prutului printr-un nou “pod” al trăirilor tehnico-științifice (alături de primul „*pod al florilor*” de la începutul anilor '90 și cel al inventicii naționale, a căror mentor am fost prin aducerea pentru Republica Moldova a primelor medalii de aur de la Bruxelles și a altor „fapte de laudă”, care sigur nu se vor uita!), care să evidențieze năzuința noastră “dreaptă” de unire. A fost și rămâne o mare reușită culturală, care în timp a devenit un fenomen atractiv pentru multe grupuri socio-profesionale. Aici s-au consolidat multe prietenii între românii de pe cele două meleaguri moldave și cei din diasporă. Aici s-a întărit prietenia mea cu marele magistru, pionier în multe domenii ale creativității, pe care îl port veșnic în minte. Nu pot să uit acel chip luminos, plin de voie bună, hâtru și sfătos, care sigur si de acolo de „Sus” ne veghează cu același „*har, dat în dar*”.

Revenind la fenomenul cultural „Cucuteni 5000 REDIVIVUS: științe exacte și mai puțin exacte”, foarte inteligent organizat, un an în Basarabia și altul în România, cu invitați de mare forță spirituală, care au generat unele trăiri meritorii, datorate grupului: Ion Bostan, Lorin Cantemir, Nicolae Dabija, Vasile Puiu, Valeriu Dulgheru, Valerian Dorogan și mulți alții, la care se merită să-l amintesc pe primarul comunei Cucuteni, județul Iași, Mihai Tun, un rapsod al meleagului natal, prezență atractivă la toate edițiile. Cu toții știm că „*istoria bătrânului continent se năștea la Cucuteni*”, după cum sublinia cu tărie colegul meu drag de pe meleagurile bacăului Vasile Puiu, de la

Universitatea Vasile Alecsandri, unul dintre animatorii manifestării, devenită internațională, „Cucuteni 5000 REDIVIVUS: științe exacte și mai puțin exacte” vice-președinte al Asociației Culturale „ProBasarabia și Bucovina”. De fapt Cultura Cucuteni a devenit un fenomen socio-cultural, care cumulează puternice trăiri prin simțiri vrednice de unire a Basarabiei cu Patria Mamă. Oare ce alt exemplu de dăinuire a veșniciei pe meleagul nostru mioritic (de la Tisa până la Nistru) ar putea exprima mai puternic emoția că aparținem unui neam cu o istorie mai mare de 5000 ani, statornic, harnic și bun, fără năzuințe de expansiune, un luptător dârz pentru nemurirea neamului în spațiul (Carpat-Danubiano-Pontic) dat de Bunul Dumnezeu. Aș aminti spusele profesorul Vasile Puiu, în clipe de răgaz la marea sărbătoare, folosind cuvinte încărcate de istorie: „urmele lor se văd pretutindeni, aceștia călcând pe cele lăsate de Dumnezeu, care a umblat desculț pe aceste locuri, la facerea lumii. Cuptoarele de la Iurceni, Hoginești, Cărbuna au ars neîntrerupt vreme de cinci mii de ani, ele mai ard și acum pe aceleași locuri, întreținute de urmașii olarilor de acum cinci milenii, ca semn al continuității noastre”. „Civilizația Cucuteni rămâne una dintre rădăcinile, care vorbesc de veșnicia noastră și care ne țin, ca să nu lunecăm în niciunde, iar vorbind despre ea vorbim despre trecutul, prezentul și viitorul nostru”, sublinia același Vasile Puiu.

Încă de la început s-a știut că această acțiune de unire spirituală va duce în final la Unirea Neamului nostru.

Ce păcat ca regretatul nostru, ilustrul profesor Lorin Cantemir, nu a prins aceasta mare izbândă, să fim din nou împreună la marea noastră sărbătoare națională.